

خدا پناه و قوت ماست، و یآوری که در تنگیها فوراً یافت می‌شود. 2. پس نخواهیم ترسید، اگرچه زمین متحرک شود،

و کوهها به قعر دریا فرو افتند؛ 3 اگرچه آبهایش بخروشند و به جوشش درآیند و کوهها از تلاطم آن به لرزه افتند.

4 نه‌ری هست که جویبارهایش شهر خدا را فرحناک می‌سازد، مسکن قدوس آن متعال را 5. خدا در میان آن است، پس جنبش نخواهد خورد؛ در سپیده‌دم، خدایاری‌اش خواهد کرد 6. قومها می‌شورند و حکومتها سرنگون می‌شوند؛ او آواز خود را می‌دهد و زمین

می‌گذازد 7! یهوه خدای لشکرها با ماست؛ خدای یعقوب دژ بلند ماست! 8 بیایید کارهای خداوند را بنگرید؛ ببینید چه ویرانیها بر زمین پدید آورده است 9! او جنگها را تا کرانه‌های زمین پایان می‌بخشد؛ کمان را می‌شکند و نیزه را خرد می‌کند و اراپه‌ها را به آتش می‌سوزاند» 10! باز ایستید و بدانید که من خدا هستم؛ در میان قومها متعال، و در جهان متعال هستم 11 «یهوه خدای لشکرها با ماست؛ خدای یعقوب دژ بلند ماست. سلاه

در زمان مدرن مطمئناً واژه که بیشتر از هر کلمه دیگر استفاده می‌شود، کلمه «محافظة» است: در سال‌های اخیر بارها و بارها برای محافظت و اکسینه شده‌ایم. سپس اکرایی‌ها مجبور بودند در زیرزمین‌ها پناهگاه‌هایی را دنبال کنند در حالی که بمب‌ها در کل کشورشان سقوط می‌کردند. و در آخر، این کلمه برای ما اینجا در آلمان معنای جدیدی را پیدا کرده است، زیرا همه ما می‌ترسیم که بمب‌ها ی هسته‌ای نیز علیه ما استفاده شوند. در عین حال دانش آموزان و زنان و مردان جوان در ایران مجبور هستند بدون امنیت با باتوم و زیر رگبار گلوله‌های پلیس بمیرند. عده‌ای بدون حمایت قانونی دستگیر شده‌اند و تحت شکنجه هستند. در اوین حتی تعداد زیادی زندانی سوختند و همینطور تعدادی کشته شدند که اطلاعات زیادی داشتند. در برابر خشونت چه کاری باید انجام دهیم؟ متأسفانه وضعیت فعلی نشان می‌دهد که تنها راه محافظت از خود در برابر خشونت استفاده از خشونت است. فقط با جنگ می‌توان از جنگ جلوگیری کرد. و خشونت فقط با خشونت شدیدتر جواب می‌دهد! بنابراین ما انسان‌ها در یک مارپیچ قرار داریم که هر روز بیشتر تهدیدکننده و خطرناک‌تر از قبل می‌شوند. هر روز این پیام را می‌شنویم: «این یک تشدید دیگر است!» و در برابر چنین خشونت بی‌حد و حصری چه کاری باید انجام دهیم؟ یک سرباز اوکراینی به یک خبرنگار گفت: ما به دعای شما نیاز نداریم. ما تنها به سلاح‌های شما نیاز داریم!»

زمانی که مارتین لوتر سرود "خدا پناه و قوت ماست" را معرفی کرد، او اصلاً سلاح‌های زمینی را در نظر نداشت، بلکه فقط خدا و محافظت او را در نظر داشت. هنگامی که آن آهنگ را نوشت، به مزمور ۴۶ که تازه خوانده ایم اشاره می‌کرد. حتی در دوران مزمور ۴۶ شرایط جنگ‌های خطرناک وجود داشت. و انسان‌ها نه تنها از آن ترسیده بودند بلکه مزمور ۴۶ همچنین از متزلزل شدن پایه‌های جهان صحبت می‌کرد. و بنابراین مزامور برای ما تأثیر پذیر است چون همه ما دقیقاً این ترس را می‌شناسیم! ترس از جنگ، ترس از شکست خوردن، ترس از بیماری. ترس رابطه‌ای با ما دارد! ترس بخشی از ما انسان‌هاست. و به همین دلیل است که سعی می‌کنیم در برابر چیزهای خطرناک محافظت را پیدا کنیم. در زمان نگارش مزمور ۴۶، تصور می‌شد که شهر اورشلیم چنان قلعه محکم و امنی است که می‌توان در آن پناه گرفت. مارتین لوتر درگیری‌های سیاسی خطرناک زمان خود را نیز در ذهن داشت. با این حال، او در پشت این قدرت‌ها یک نیروی شیطانی روحانی را دید که قصد دارد کل جهان را به آشوب بکشانند. من فکر می‌کنم که این فکر برای ما انسان‌های مدرن نیز بسیار مهم است. حتی وقتی با دشمنان زمینی سروکار داریم، دشمن واقعی زمینی نیست بلکه شیطان است. دشمنان ما به معنای واقعی آخوندها و پوتین‌های این دنیا نیستند. اما خطر اصلی پشت سر آنهاست. خطر واقعی، شری است که همه این افراد را تحت تأثیر قرار می‌دهد. شیطان منشأ همه بدی است. و هنوز درک این نکته مهم است که ما با سلاح و با قدرت خود نمی‌توانیم در برابر چنین دشمنانی کاری انجام دهیم. خود خدا پناه ماست. و خود خدا دفاع و سلاح خوبی در برابر آنهاست. زیر بال‌های خدا می‌توانیم در برابر هرج و مرج این دنیا دفاع را پیدا کنیم. و بنابراین لوتر ما را تشویق می‌کند که بخوانیم:

دفاع و سپری نیکوست!

ما را از تنگیها رهااند

که امروز در برابر ماست

دشمن شریر قدیم

آرزوش نابودی ما

با سلاح حقه و ظلم

نفرت می‌پراکند

روی زمین همتای او نیست

خود لوثر تهدید بیرونی را در زندگی خود تجربه می‌کرد. هنگامی که او برای توجیه تعالیم خود در برابر پاپ ایستاد، برای همه روشن بود که او هیچ شانس در برابر قدرت دولت کلیسایی نداشت. او بایستی تسلیم شود و تدریس خود را لغو کند یا خودش بایستی سوخته شود. هنگامی که لوثر قول معروف خود را بیان کرد: "اینجا می‌ایسم و نمی‌توانم کاری غیر از این انجام دهم" و تایید کرد که نمی‌خواست تعالیم خود را لغو کند، این اعلام جنگ توسط یک کوتوله علیه یک غول بود. و لوثر بایستی فوراً به مکان امنیت فرار کند، جایی که او برای مدت طولانی تحت حمایت یک پادشا بود. بنابراین لوثر به خوبی می‌توانست معنی تهدید و حفاظت را درک کند. با این وجود، او آهنگ خود "خدا دفاع و سپری نیکوست!" را به سرنوشت شخصی خود ربط نداد. او در کل آهنگ خود هیچ کلمه از این سرنوشت خود بیان نکرد. لوثر متقاعد کرد که پیروزی برای خودش زمانی قبل از او تایید شده بود. این مبارزه عیسی مسیح علیه گناه، مرگ و شیطان بود. و مارتین لوثر اینگونه می‌خواند:

"از توان خود به هیچ نرسیم.

اینگونه زود گم خواهیم شد.

دلاور برایمان جنگ

که برگزیده‌ی خدا است.

تو می‌پرسی که این مرد کیست؟

اسمش عیسی مسیح است،

خداوند لشکر،

جز او خدایی نیست،

میدان را جاودان حفظ خواهد کرد!

"کل آهنگ در مورد این عیسی مسیح است. و می‌خواهد ما را تشویق کند چون ضد شیطان تنها در مسیح محافظت را پیدا می‌کنیم. به همین دلیل این آهنگ اغلب در آغاز روزه در یکشنبه اوکلی خوانده می‌شد. مقصود این بود که باید خودمان را در برابر حملات شیطان آماده کنیم. و تنها جایی که می‌توان به درستی آماده کنیم، تحت حمایت عیسی مسیح است.

و با این حال مارتین لوثر می‌دانست که شر را نباید به سادگی نادیده بگیرد. خود مارتین لوثر از تردیدهای زیادی رنج می‌برد. او همچنین از بیماری رنج می‌برد و اعضای خانواده اش را از دست داده بود. او مدام از خود می‌پرسید: «آیا می‌توانم در برابر خدا بایستم؟ آیا من سزای آن را دارم جلوی خدا باشم؟ این همان چیزی بود که برای مارتین لوثر اتفاق افتاد وقتی واژه "عدالت" را در نامه به رومیان پیدا کرد. او همیشه فکر می‌کرد که عدالت کاری است که ما انسان‌ها باید انجام دهیم. و تنها زمانی که رومیان را خواند متوجه شد که عدالت معیاری برای سنجش اعمال نیک ما نیست. بلکه شرطی است که خدا از طریق مسیح برای ما قائل کرد. خود خدا ما را تبرئه کرد.. آن کار تنها از طریق لطف و رحمت بی‌کران او انجام می‌شود. و بنابراین مارتین لوثر ما را تشویق می‌کند که بخوانیم:

حتی اگر دنیا پر دیو باشد
که می‌خواهند ما را ببلعند
نباید خیلی بترسیم
ما همچنان پیروز خواهیم شد
حکمران بد این جهان
که بسیار عصبانی است
به ما آسیب نمی‌رساند
چرا که محکوم شده‌است.
یک واژه او را از بین برده‌است

خوب است که دنبال این پناه خدا باشیم. به خصوص در مواقع نیاز و ترس باید به خود و دنیای خود یادآوری کنیم که بدی از یک منشأ سرچشمه گرفت. در عین حال، ما باید درهای کلیسا را باز کنیم و به مردم اجازه دهیم که در اینجا پناه بگیرند و دعا کنند. ما همچنین باید به تمام مردم ایران، اوکراین، افغانستان، یمن و بسیاری از کشورهای دیگر اعلام کنیم که با وجود همه ظلم‌ها، خداوند بر همه حکومت می‌کند. ما نیازی به قضاوت کسی نداریم فقط خدا قاضی است ما فقط به اعتماد نیاز داریم. و به همین دلیل است که می‌توانیم با همه مردم این دنیا بخوانیم: "خدا پناه و قوت ماست" این بهترین خدمتی است که ما به عنوان یک کلیسا می‌توانیم برای صلح ارائه دهیم. آمین

کلام دست نخورده خواهد ماند
دیوها بویی از شکر نبرده‌اند
عیسی جاودانه کنار ما است
با روحش و هدایای خوب
جان ما را گر بگیرند،
اثاث، آبرو، بچه، و زن،
گر همه چیز بر باد رود
ما پیروز خواهیم بود